

Sygn. akt IV KK 254/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **S.S.**,
skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.
w związku z kasacją obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 grudnia 2016 r., sygn. akt II AKa (...)
na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 i art. 523 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazanego S.S..**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 października 2015 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze II K (...), Sąd Okręgowy w T. skazał S.S. za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 grudnia 2016 r., II AKa (...), wyrok utrzymano w mocy. Od powyższego wyroku kasację wywiódł obrońca skazanego, zarzucając w niej rażące naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 6 k.p.k., art. 117 § 2 oraz § 2a k.p.k. w zw. z art. 459 k.p.k., poprzez przeprowadzenie rozprawy odwoławczej i rozpoznanie apelacji pod nieobecność oskarżonego i obrońcy, pomimo usprawiedliwienia nieobecności oskarżonego, co doprowadziło do wydania wyroku z rażącym naruszeniem prawa do obrony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się niedopuszczalna z mocy prawa, co skutkowało pozostawieniem jej bez rozpoznania.

Stosownie do brzmienia art. 523 § 2 k.p.k., kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Tymczasem skazanemu S.S. wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata. W takim wypadku kasacja na korzyść przysługuje wyłącznie w razie wystąpienia uchybień stanowiących bezwzględne przyczyny odwoławcze wymienione w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.). Takiego rodzaju uchybień w kasacji nie podniesiono, zaś Sąd Najwyższy nie dopatrył się ich z urzędu. W konsekwencji kasację należało uznać za niedopuszczalną z mocy prawa i pozostawić bez rozpoznania.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.